

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/305/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312212284
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5312212284.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľov 1/ M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX, 2/ G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX, zast. JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom so sídlom F. Kráľa 2080, Čadca proti odporcovi M. N., bytom Z. XXX, zast. JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom si sídlom Mierová 1725, Čadca, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý vypratať hospodársku budovu - maštal' bez súpisného čísla na parcele CKN XXXX - zastavaná plocha, nádvoria o výmere 776 m², zapísanej na LV č. XXX, KÚ Žilina, SK Čadca, kat. úz. Z. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľkám 1/ a 2/ trovy konania vo výške 607,66 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľiek 1/, 2/ JUDr. Štefana Strýčka, advokáta AK Čadca, Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 36942987.

o d ô v o d n e n i e :

Návrh zo dňa 16.11.2012 podala navrhovateľka 1/ M. M., D.. XX.X.XXXX, Z. Č.. XXXX - matka a navrhovateľka 2/ G. M., D.. X.X.XXXX, Z. Č.. XXXX - dcéra. Návrh podala proti M. N., Z. Č.. XXX. Navrhovateľka 1/ mala prvého manžela A. Š., D.. XX.X.XXXX, R.. W. X.XX.XXXX, po ktorom zdedila polovicu rodinného domu č. XXXX s povinnosťou vyplatiť mal. O., D.. XX.X.XXXX a mal. G., D.. XX.X.XXXX, ich spoločné deti (D 1166/87 čl. 37). Navrhovateľka získala nehnuteľnosti aj od starých rodičov V. Y. V. V., F.. F., notárska zápisnica o dare N 518/77, Nz 546/77 čl. 28 - čl. 36 spisu. Tieto nehnuteľnosti neboli predmetom sporu, preto ani uvedené listinné dôkazy neboli predmetom dokazovania. Boli doručené ako celkový majetkový elaborát navrhovateľky 1/ a 2/ zo zbierky listín a nachádzajú sa v súdnom spise. Z rovnakého dôvodu zo zbierky listín sú listinné dôkazy čl. 44 spisu na základe kúpnej zmluvy získané nehnuteľnosti od N. O., F.. Y., ktoré neboli predmetom sporu a neboli predmetom dokazovania, tvoria však z rovnakých dôvodov súčasť spisu.

Navrhovateľka 1/ však bola druhýkrát vydatá za A. M., R.. X.X.XXXX, s ktorým mala spoločné dieťa - navrhovateľku 2/ G. M., D.. X.X.XXXX, ktorá po otcovi A. M. dedila na základe 10D/145/2009 ako jediná dedička 1 rodinného domu č. XXX a 1 vedľajšej stavby na parcele č. 4385 (čl. 10). A. M. bol dedičom po svojom otcovi A. M., nar. XX.XX.XXXX, R.. W. X.XX.XXXX, dedičské rozhodnutie 3D/1177/85 zo dňa 20.12.1985 a to v súvislosti s predmetom sporu podiel 45/1536 zastavanej plochy parcely EN XXXX XX/XXXX, parcely EN XXXX 1 domu XXX, Z. na parcele EN XXXX a 1 murovanej maštale. Druhú polovicu rodinného domu XXX parcely CKN XXXX, vedľajšej stavby hospodárskej budovy vlastnila jeho manželka O. M., F.. O. ako predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré bolo v rámci dedičského konania vyporiadané. Darovacou zmluvou - notárskou zápisnicou N 367/00, Nz 356/00 zo dňa 23.8.2000 vklad povolený pod V 3013/2000 tieto nehnuteľnosti darovala neveste - navrhovateľke

1/. Parcela CKN XXXX je zapísaná na liste vlastníctva č. XXX, kat. úz. Z.. Hospodárska budova je na nej postavená. Návrh bol uplatnený podľa § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľky mali za to, že odporca je povinný vypratať hospodársku budovu, ktorú im neoprávnené zadržáva. V písomnom znení návrhu na čl. 2 spisu uviedli, že hospodárska budova je neoddeliteľnou súčasťou uvedených pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľky 1/ a 2/ (čl. 2 súdneho spisu, prvý odsek návrhu). Takéto tvrdenie korešpondovalo s konaním vo veci 6C/67/2012 čl. 76 a nasl. spisu, v rámci ktorého predbežným opatrením bolo odporcovi uložené, aby sa zdržal vstupu do hospodárskej budovy pri rodinnom dome č. XXX na parcele CKN XXXX, kat. úz. Z., LV č. XXXX, U. Č.. XXX pre parcelu. Predbežné opatrenie bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho súdu. Z odôvodnenia predbežného opatrenia vyplýva (čl. 80 spisu), že hospodárska budova je neoddeliteľnou súčasťou pozemkov. Pozemky sú vo vlastníctve navrhovateľiek, ku ktorým odporca nemá žiadne právo a preto je povinný zdržať sa vstupu do tejto hospodárskej budovy. Také tvrdenie však navrhovateľky v priebehu konania zmenili. Na pojednávaní dňa 4.6.2013 čl. 98 spisu súd túto otázku oboznámil ako spornú otázku, či hospodárska budova je spôsobilým predmetom občiansko-právnych vzťahov a spôsobilým predmetom konania, teda, či ide o samostatný predmet občiansko-právnych vzťahov a konania a budovu spojenú pevným základom alebo o súčasť pozemku. Následne právny zástupca navrhovateľiek v podaní zo dňa 15.12.2013 čl. 105 spisu uviedol, že hospodárska budova je spôsobilým predmetom občiansko-právnych vzťahov a spôsobilým predmetom súdneho konania. Jedná sa o samostatný objekt - stavbu, ktorá je so zemou spojená pevným základom. Tejto stavbe nebolo pridelené súpisné číslo, preto nie je zapísaná na liste vlastníctva. Napriek tomu ide o samostatnú vec - stavbu v zmysle stavebného zákona a teda aj spôsobilý predmet občiansko-právnych vzťahov. Napriek tomu, že právny zástupca navrhovateľiek v návrhu uviedol, že ide o súčasť pozemku, v tomto podaní uviedol, že v žiadnom prípade nejde o súčasť pozemku, preto petiči považoval za správny. Následne navrhovateľky uviedli, že maštal' je totožná s hospodárskou budovou. Na pozemku sú aj ďalšie hospodárske budovy, avšak podľa tvrdenia navrhovateľiek nie je v konaní sporné, že predmetom sporu je tá hospodárska budova, ktorá je zároveň aj maštal'ou, pretože je v nej ustajnený kôň a iný dobytok, zložené seno. Ďalej tvrdili, že v tomto smere nemôže byť žiaden spor, pretože účastníci konania boli na mieste samom spolu s právnymi zástupcami a nie je sporné, ktorá budova tvorí predmet sporu a v akom rozsahu. Nie je preto potrebné zdržiavať priebeh ďalšieho konania ďalšou ohliadkou na mieste samom a navyšovať trovy konania. V návrhu na čl. 2 spisu okrem toho, že navrhovateľky prostredníctvom prvého právneho zástupcu tvrdili, že hospodárska budova je súčasťou uvedených pozemkov, ktoré majú v spoluvlastníctve, zároveň súbežne prvý právny zástupca navrhovateľiek v písomnom znení návrhu na čl. 2 spisu tvrdil, že hospodárska budova je v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľiek, čo sú dve rozporné a odlišné skutkové tvrdenia. Odporca užíva maštal', hospodársku budovu bez právneho dôvodu.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Tvrdil, že má právny dôvod, na základe ktorého maštal' užíva. Týmto právnym dôvodom je ústna dohoda z roku 1983, po smrti A. M. medzi jeho manželkou O. M. - starou matkou odporcu a V. N., rod. M., dcérou O. M. V. A. M.. Túto maštal' užíval aj otec odporcu a celá ich rodina. Spory začali až po smrti A. M. v roku 2009. Predmetom dohody totiž bolo, že 1 maštal', hospodárskej budovy bude užívať A. M. (teraz jeho dedička - dcéra G.) a druhú 1 ich dcéra V. N., F. M. so svojou rodinou. Takéto užívanie bolo aj v hmotno-právnej rovine. Až po smrti A. M. v roku 2009 začali problémy a stará matka odporcu O. M., F. O. začala odporcovi brániť v užívaní spornej budovy. Odporca sa domnieva, že sa tak stalo v dôsledku iniciatívy navrhovateľky 1/. V podaní zo dňa 16.7.2013 čl. 90 a nasl. spisu uviedol, že navrhovateľka 2/ nie je spôsobilou účastníčkou konania, lebo v čase podania návrhu mala len 16 rokov, teda nenadobudla procesnú spôsobilosť. Tvrdil tak napriek tomu, že navrhovateľka 1/ je jej matkou - zákonnou zástupkyňou. V podaní zo dňa 20.3.2014 čl. 120 spisu navrhol výsluch svedkov S. Š., F. N., A. N., M. N., G. Š., F. N.Č.. Nenavrhol výsluch svedkyne V. N., F. M., pričom takýto výsluch mohol odporca navrhnúť už 20.3.2014. Neuviedol dôvody, ktoré by mu v tom bránili, resp. prekážky, ktoré mu pri navrhnutí takého dôkazu vytvoril súd. Uviedol, že hospodárska budova bez súpisného čísla má asi 100 rokov. Postavil ju pradedo O.. Následne budova patrila starej matke O. M. so starým otcom A. M.. Tí ju užívali spoločne s rodinou odporcu do roku 1985 do smrti starého otca A. M.. Odporca pomáhal dedovi na gazdovstve od 12 rokov veku, teda asi od roku 1983. Po jeho smrti budovu užíval s babkou O. M., F. O. a jeho rodinou (otcom L. N.Č. a matkou V. N., F. M. a súrodencami). Pred hospodárskou budovou vybetónoval v roku 2004 plochu o rozmeroch 2m x 3m, na ktorú umiestnil senomet. Ich rodina od roku 1983 omietla vnútro hospodárskej budovy. Viac ako 30 rokov budovu udržiavajú v prevádzkyschopnom stave bez obmedzení. Budovu užívali tak, že tam mali ustajneného koňa, kravu. Do roku 1998 bolo užívanie bez konfliktov. V roku 1998 sa dohodli, že každý bude gazdovať samostatne. Stará matka O. M. mala svoju kravu a odporcova rodina mala

svoju kravu, teliatka, koníka. Aj po rozdelení gazdovstva bolo všetko v poriadku. K sporom došlo v roku 2008, keď si stará matka O. M. dala zapísať pozemky na LV pri plynofikácii rodinného domu z iniciatívy M. M.. Vtedy oklamala celú rodinu. Pozemky podľa dedičského rozhodnutia po A. M. mali patriť matke odporcu V. N.. Odvtedy stará matka odporcovi začala hovoriť, že tam nič nevlastnia, teda odporca a jeho rodina. Napriek tomu budovu ďalej užíval na základe uvedenej ústnej dohody, že polovica hospodárskej budovy patrí jeho mame V. N. a jej deťom. Druhá 1 patrí A. M.. Matka odporcu mala získať všetku poľnohospodársku pôdu spolu s maštálou a hospodárskou budovou v rámci dedičského konania po dedkovi A. M. na základe ústnej dohody medzi príbuznými. Túto dohodu babka O. M. porušila. Dala si zapísať všetku poľnohospodársku pôdu na seba. K tomu ju zrejme prinútila navrhovateľka 1/. Takže navrhovateľky 1/, 2/ získali v rozpore s dobrými mravmi spoluvlastnícky podiel na hospodárskej budove darovacou zmluvou v roku 2010. Darovacia zmluva bola uzavretá v rozpore s ústnou dohodou. Hospodárska budova nikdy nebola zapísaná na liste vlastníctva, nikdy nebola predmetom dedičských rozhodnutí. Tvrdil, že maštala, ktorá bola predmetom dedičského rozhodnutia po A. M., je maštala vedľa rodinného domu č. XXX, jedná sa o inú stavbu. Predmetom konania je hospodárska budova. Ide o samostatný predmet sporu, má pevné kamenné základy spojené so zemou, teda ide o stavbu a zároveň vec v právnom slova zmysle, pre ktorú platí samostatný právny režim oddelený od pozemkov. Stavba nie je súčasťou pozemku. Navrhovateľky nepreukázali listami vlastníctva svoje vlastníctvo k hospodárskej budove. Na listoch vlastníctva hospodárska budova nie je zapísaná. Sú tam zapísané len pozemky a rodinný dom. Hospodárska budova nie je ani súčasťou rodinného domu. Preto LV č. XXX V. XXXX nepreukazujú vlastníctvo navrhovateľiek k hospodárskej budove. Na čl. 122 spisu uviedol odporca, že nikdy nemieni vydať hospodársku budovu. V hospodárskej budove má ustajneného koňa a budovu užíva viac ako 30 rokov spolu s rodinou. Polovica patrí odporcovi a jeho rodine, matke V. N.. Nie je pravdivé tvrdenie, že sa zaviazal hospodársku budovu vystať do jesene 2010. Taký záver nikdy na Obecnom úrade v Z. nepodpísal. Nevie nič o dohode, že kto doopatruje O. M., F. O. V. O. M., ten nadobudne zvyšnú časť rodinného domu č. XXX s príslušími pozemkami, budovami vrátane hospodárskej budovy. Pripustil, že niekoľkokrát volal policajtov na starú matku a to potom, keď mu zničila zámku na dverách hospodárskej budovy, v ktorej mal ustajneného koňa. Mal obavu o koňa. Aj stará matka však niekoľkokrát volala na neho policajtov, keď uzamkol hospodársku budovu. Keďže navrhovateľky nie sú vlastníčkami spornej nehnuteľnosti, namietol ich aktívnu legitímáciu.

Vo vzťahu k predmetu sporu súd vykonal dokazovanie oboznámením listu vlastníctva č. XXX čl. 7 spisu, zápisnicou na Obecnom úrade Z. zo dňa 2.7.2010 čl. 8, zo dňa 10.8.2010 čl. 9, osvedčením o dedičstve po A. M. čl. 10, LV č. XXXX čl. 11, darovacou zmluvou N 103/2010 čl. 47, podaniami navrhovateľiek, odporcu a ich právnych zástupcov, výsluchom účastníkov konania a ich právnych zástupcov, výsluchom svedkov, úradným záznamom a predbežným opatrením zo spisu 6C/67/2012 čl. 76 - 80 spisu, oboznámením sporných a nesporných bodov na pojednávaní dňa 4.6.2013 čl. 97 spisu a na pojednávaní dňa 24.2.2015, ako aj predbežného právneho názoru podľa § 101 ods. 2 OSP, pripojeným spisom P 358/94, ktorý sa týka nesvojprávosti O. M., spisom V 1909/2010 - darovacou zmluvou, ktorou darovala O. M. navrhovateľke 1/ M. M. sporné nehnuteľnosti, pripojeným spisom 3D/1177/85 po A. M..

Súd nevykonal dôkazy od čl. 26 spisu po čl. 37 spisu, pretože sa týkali nehnuteľnosti navrhovateľky 1/ a titulu nadobudnutia k nim. Nešlo o nehnuteľnosti tvoriace predmet sporu. Nemali ani právnu relevanciu k predmetu sporu. Boli doručené katastrom nehnuteľností v Čadci zo zbierky listín ako tituly nadobudnutia vlastníckeho práva navrhovateľky 1/. Vlastníctvo však bolo odvodené od V. Y. - starého otca navrhovateľky 1/ a jej starej matky a rovnako dedičské rozhodnutie D 1166/87 čl. 37 bol titul nadobudnutia vlastníckeho práva pre navrhovateľku 1/, ale po A. Š. - prvom manželovi, ktorý zomrel X.XX.XXXX. Tieto dôkazy nemali súvis s predmetom sporu. Rovnako dôkazy až po čl. 47 spisu. Súd nevykonal dôkaz pripojeným spisom V 1906/2010 - kúpnu zmluvou s N. O. a navrhovateľkou 1/ pre neexistenciu skutkového a právneho súvisu s predmetom sporu.

Súd nevykonal dôkaz ohliadkou na mieste samom, napriek tomu, že právna zástupkyňa odporcu takýto procesný návrh vzniesla na pojednávaní dňa 24.2.2015. Ohliadka mala odstrániť rozpor, čo je predmetom sporu, či maštala alebo hospodárska budova a ktorá a v akom rozsahu je predmetom vypratania. Súd považoval vykonanie takého dôkazu za nehospodárne, právne irelevantné, spôsobujúce ďalšie prieťahy v konaní v záujme odporcu, ktorý nechce maštala, hospodársku budovu vypratať. Je v jeho záujme predĺžovať konanie. Súd je viazaný predmetom sporu podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP. Predmet sporu vymedzil navrhovateľ ako hospodársku budovu na parcele CKN XXXX - zastavané

plochy a nádvoria o výmere 776 m². Táto otázka bola zo strany súdu už na pojednávaní dňa 4.6.2013 definovaná ako sporný bod podľa § 118 ods. 2 OSP, zápisnica bola doručená účastníkom konania. Právny zástupca odporcu v podaní zo dňa 20.3.2014 čl. 121 spisu k sporným bodom v uvedenom smere reagoval tak, že ide o hospodársku budovu bez súpisného čísla, v ktorej má ustajneného koňa, dobytok. Spochybnil rozdiel medzi hospodárskou budovou a maštálou na čl. 121 spisu vo formálnej rovine. V hmotno-právnej rovine podľa názoru súdu je však odporcovi jednoznačne jasné, že hospodárska budova a maštala je totožná budova, pretože prejavil vedomosť, že v tejto budove má ustajneného koňa, kravu, s čím sa stotožňovala aj navrhovateľka, že ide o budovu, v ktorej má odporca ustajneného koňa, kravu. Dôležitá je preto hmotno-právna stránka vystihujúca skutočný stav veci v porovnaní s formálnym označením. Navyiac na pojednávaní dňa 27.3.2014 (čl. 123), pojednávanie súd odročil za účelom mimosúdneho pokonania. Účastníci konania a advokáti boli na mieste samom a nebolo medzi nimi sporné, ktorá budova tvorí predmet konania a v akom rozsahu má byť vyprataná. Spor nebol v hmotno-právnej rovine, len vo formálnom označení, či ide z formálno-právneho hľadiska o maštalu alebo hospodársku budovu. Z hmotno-právneho hľadiska po ohliadke na mieste samom jednoznačne všetkým bolo známe, že ide o budovu, kde odporca má ustajneného koňa, dobytok. Preto jeho tvrdenia súd považoval za účelové a to aj vzhľadom k oznámeniu právneho zástupcu odporcu zo dňa 19.5.2014 čl. 128 spisu, kde tvrdil, že došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody, ktorá je v štádiu písomného spracovania. Pokiaľ by bol sporný predmet sporu, o takejto dohode by neboli ani rokovali.

Súd nevykonal navrhovaný dôkaz výsluchom svedkyne V. N., F. M. - matky odporcu. Takýto dôkaz mal odporca objektívnu možnosť vzniesť ihneď po začatí konania. Podľa názoru súdu tak neučinil z účelových dôvodov, lebo je v jeho záujme predlžovať konanie a dobu ustajnenia zvierat v predmete sporu. Súd nevytvoril odporcovi skutkové a právne prekážky, aby mohol takýto procesný návrh vzniesť, aby nedošlo k zmareniu pojednávania. Výsluch tejto svedkyne, ako aj ostatných nevypočutých svedkov nemal právnu relevanciu k predmetu sporu a k titulu, ktorý uvádzal odporca ako titul užívania spornej budovy. Jeho titulom bola ústna dohoda medzi jeho matkou V. N., F. M., jeho otcom a celou ich rodinou a medzi starou matkou O. M. po smrti starého otca A. M. o tom, že môžu užívať 1 maštalu, hospodárskej budovy, pričom druhú 1 môže užívať A. M.. Jeho titul sa neodvíjal od vlastníckeho práva navrhovateľky 1/ a 2/, ale od vlastníckeho práva O. M., F. O., ktorá právo užívania dohodou postúpila na svoju dcéru V. N., F. M. a jej rodinu. Odporca však netvrdil, ani v konaní nepreukázal dohodu o užívaní medzi rodinou V. N., F. M. vrátane odporcu a medzi vlastníčkami - navrhovateľkou 1/ a 2/. Dôkaz k neexistujúcemu skutkovému tvrdeniu je nadbytočný, nehospodárny a právne irelevantný, preto ho súd nevykonal.

Podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

Podľa § 119 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Veci sú hnutelné alebo nehnuteľné.

(2) Nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

Podľa § 120 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

(2) Stavby, vodné toky a podzemné vody nie sú súčasťou pozemku.

Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

(2) Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Predmetom sporu bol nárok na vypratanie hospodárskej budovy bez súpisného čísla na parcele CKN XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 776 m² na LV č. XXX, kat. úz. Z..

V konaní súd mal preukázané, že predmet sporu - hospodárska budova bez súpisného čísla je samostatným predmetom občiansko-právnych vzťahov podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa § 119 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Taký záver mal súd zistený na základe nesporného tvrdenia účastníkov konania v zmysle § 120 ods. 3 OSP, § 153 ods. 1 OSP, pričom o nesporných tvrdeniach vzhľadom k pripojeným listinným dôkazom nemal závažné a dôvodné pochybnosti. Podľa § 119 ods. 2 OSP nehnuteľnosť je stavba spojená so zemou pevným základom. Odporca v podaní zo dňa 20.3.2014 čl. 121 spisu uviedol, že hospodárska budova má pevné betónové kamenné základy, jedná sa o stavbu, teda vec v právnom slova zmysle, pre ktorú platí samostatný právny režim oddelený od pozemkov. Stavby nie sú súčasťou pozemkov. V zhode s tvrdením odporcu v podaní zo dňa 11.12.2013 čl. 105 spisu právny zástupca navrhovateľa uviedol, že hospodárska budova je spôsobilým predmetom občiansko-právnych vzťahov. Ide o samostatný objekt - stavbu, ktorý je spojený so zemou pevným základom. Nebolo tejto stavbe pridelené súpisné číslo, nie je zapísaná na LV, nejde o súčasť pozemku.

Na základe zhodného tvrdenia účastníkov konania súd preto vychádzal zo záveru, že predmet sporu je v zmysle § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 119 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka nehnuteľnosťou bez súpisného čísla, nezapísanou na LV, spojenou pevným základom so zemou, teda samostatným predmetom občiansko-právnych vzťahov. Predmet sporu teda nie je súčasťou veci - pozemku CKN XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 776 m², zapísaného na LV č. XXX kat. úz. Z., napriek tomu, že v písomnom návrhu na čl. 2 spisu produkoval právny zástupca navrhovateľiek najskôr tvrdenia, že ide o súčasť pozemkov. Predmet sporu - hospodárska budova sa teda neriadí právnym režimom pozemku, na ktorom je postavená, ale ide o samostatný právny režim.

Vzhľadom na uvedený záver s poukazom na § 135 ods. 1, 2 OSP sa súd preto necítil byť viazaný rozhodnutím v inej veci 6C/67/2012 (čl. 76 - 80 spisu), kde Okresný súd v Čadci nariadil odporcovi vypratať totožnú nehnuteľnosť a odvolací súd predbežné opatrenie potvrdil ako vecne správne. Nielen že išlo o rozhodnutie predbežného charakteru, ale nešlo o rozhodnutie vo veci 4C/305/2012 a súd týmito závermi v nadväznosti na § 226 OSP nebol viazaný. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci predbežného opatrenia vyplýva, že hospodárska budova je súčasťou pozemkov v spoluvlastníctve navrhovateľiek a preto odporca je povinný strpieť vstup navrhovateľiek 1/, 2/ do hospodárskej budovy, ktorú im uzamykal a v ktorej užívaní im bránil.

V nadväznosti na viazanosť predmetom sporu podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP z dôvodov už uvedených mal súd ustálené, že hospodárska budova a maštal' sú v hmotnoprávnej rovine totožným predmetom sporu. Ide len formálne inak vyjadrené pomenovanie budovy, ktorá v hmotno-právnej rovine medzi účastníkmi konania je nesporná vzhľadom k vykonanej ohliadke na mieste samom, vzhľadom k vyjadreniam, že ide o budovu, ktorú dlhoročne užíva odporca a jeho rodina na ustajnenie koňa, iných zvierat, ktorú uzamyká, ktorá je spojená pevným základom so zemou. V tomto smere súd nemal žiadnu pochybnosť o tom, že medzi účastníkmi konania je zrejmé, o ktorú budovu v hmotno-právnej rovine prebiehajú niekoľkoročné spory. Spornosť predmetu sporu a predlžovanie konania preto súd nemohol založiť len na účelovom postupe odporcu, ktorý využil rozdielne formálne označenie objektu, ktorý je v hmotno-právnej rovine tým istým objektom a jednoznačným predmetom sporu. Je taktiež jednoznačné, že po niekoľkoročných sporoch a po ohliadke na mieste samom je jednoznačné, ktorý predmet má vypratať a v akom rozsahu.

Pokiaľ ide o viazanosť súdu predmetom sporu, súd vychádzal aj z nálezu Ústavného súdu SR č. 122/2012 z 3.10.2012, z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010, z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Obdo 31/2009 zo dňa 24.3.2010, z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.7.2008 sp. zn. 11M Obdo V 19/2007 a z uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/312/2014-142 zo dňa 30.7.2014.

Vzhľadom k uvedenému skutkové tvrdenia navrhovateľiek uvedené v návrhu zodpovedali hypotéze právnej normy podľa § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých im odporca zasahuje do predmetu ich vlastníctva, resp. oprávnenej držby.

Na unesenie dôkazného bremena navrhovateľiek 1/, 2/ bolo ich povinnosťou preukázať aktívnu legitímáciu, teda vlastnícke právo alebo oprávnenú držbu, zásahy odporcu do vlastníckeho práva (oprávnenej držby), skutočnosť, že odporca do vlastníckeho práva (oprávnenej držby) zasahuje neoprávnene a že tento stav pretrváva aj ku dňu rozhodovania súdu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pôvodným vlastníkom predmetu sporu - hospodárskej budovy (maštale) bez súpisného čísla na parcele CKN XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 776 m², zapísanej na LV č. XXX kat. úz. Z., boli A. M. V. O. M., F.. O.. Z dedičského rozhodnutia po A. M., D.. XX.XX.XXXX, R.. X.XX.XXXX súd mal zistené čo do predmetu sporu, že 1 murovanej maštale zdedil jeho syn A. M., D.. XX.XX.XXXX, Z. XXX bez povinnosti vyplácať ustupujúcich dedičov. Z tohto dedičského rozhodnutia vyplýva, že bola schválená dedičská dohoda. V rámci dedičskej dohody preberateľkou 1 ha poľnohospodárskej pôdy v súkromnom užívaní bola dcéra poručiteľa V. N., F.. M. - matka odporcu, tiež bez povinnosti vyplácať ustupujúcich dedičov, pričom zo zápisnice spísanej na štátnom notárstve dňa 20.12.1985 je zrejmé, že 1 ha poľnohospodárskej pôdy v súkromnom užívaní sa týkal pôdy na základe darovacej zmluvy RI 359/70. Z dedičskej dohody nevyplýva dohoda, ktorú tvrdil odporca počas celého konania. Ani z dedičského rozhodnutia, ktorým bola schválená dohoda dedičov, ani zo zápisnice v dedičskom konaní po A. M. nevyplýva, že by sa dedičia boli dohodli tak, že 1 maštale bude vlastníť a užívať A. M. a druhú 1 maštale bude vlastníť a užívať V. N., F.. M.. Týmito listinnými dôkazmi súd nemal preukázané tvrdenie odporcu o právnom titule užívania spornej nehnuteľnosti.

Osvedčením o dedičstve 10D/145/2009-15 zo dňa 16.3.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2010 (čl. 10 súdneho spisu) mal súd preukázané, že v dedičskom konaní po A. M., D.. XX.XX.XXXX, R.. X.X.XXXX, D. Z. XXXX dedila 1 vedľajšej stavby hospodárskej budovy jediná dedička - navrhovateľka 2/ dcéra G. M.. Z listu vlastníctva č. XXXX na čl. 11 spisu mal súd preukázané, že navrhovateľka 2/ G. M. je zapísaná ako spoluvlastníčka nehnuteľnosti na rodinný dom č. XXX na parcele CKN XXXX na základe osvedčenia o dedičstve 10D/145/2009.

Týmito dôkazmi mal súd preukázané, že navrhovateľka 2/ G. M. nie je spoluvlastníčkou hospodárskej budovy tvoriacej predmet sporu vo formálnej rovine, pretože podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona jej nesvedčí formálny zápis spoluvlastníctva k hospodárskej budove podľa LV č. XXXX. V hmotno-právnej rovine jej však svedčí, že je spoluvlastníčkou 1 hospodárskej budovy bez súpisného čísla na parcele CKN XXXX na základe dedičského rozhodnutia po svojom otcovi A. M. 10D/145/2009 (čl. 10), ktorý 1 hospodárskej budovy, maštale zdedil po svojom otcovi A. M.. Tým mal súd preukázané, že navrhovateľka 2/ splnila podmienku preukázať svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby na vypratanie, pretože podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka má právo na ochranu, pretože je oprávnenou držiteľkou predmetu sporu - hospodárskej budovy - maštale. Má právo na ochranu proti zásahom do predmetu držby.

Druhá polovica bezpodielového spoluvlastníctva k rodinnému domu č. XXX parcely CKN XXXX a 1 maštale (hospodárskej budovy) patrila manželke A. M. O. M., F.. O.. V konaní bolo preukázané, že O. M., F.. O. darovacou zmluvou N 103/2010, Nz 17900/2010 zavkladovanou pod V 1909/2010 darovala neveste - navrhovateľke 1/ - manželke jej syna A. M. 1 rodinného domu č. XXX, 1 parcely CKN XXXX a 1 vedľajšej stavby hospodárskej budovy. Listom vlastníctva č. XXX na čl. 7 spisu mal súd preukázané, že navrhovateľka 1/ je zapísaná na parcelu CKN XXXX v podiele 1/1, k rodinnému domu XXX podľa LV č. XXXX (čl. 11) v podiele 1. Hospodárska budova - maštaľ na listoch vlastníctva zapísaná nie je. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona nesvedčí navrhovateľke 1/ záväzný zápis spoluvlastníckeho práva k hospodárskej budove, maštali na LV vo formálnej rovine. V hmotno-právnej rovine je však preukázané, že platným spôsobom na základe darovacej zmluvy nadobudla aj vedľajšiu stavbu hospodársku budovu. V hmotno-právnej rovine je teda spoluvlastníčkou predmetu sporu, teda súd mal za to, že preukázala aktívnu legitímáciu ako oprávnený držiteľ 1 predmetu sporu na podanie žaloby na zdržanie sa zásahov odporcu a o vypratanie predmetu sporu.

Navrhovateľkám 1/, 2/ preto svedčí právo podľa § 123 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého vlastníak a oprávnený držiteľ má právo predmet vlastníctva alebo držby držať, užívať, požívať plody, úžitky a nakladať s predmetom vlastníctva. Predmet vlastníctva v hmotno-právnej rovine (predmet oprávnenej

držby) získali na základe právoplatných titulov podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka navrhovateľka 1/ na základe darovacej zmluvy, navrhovateľka 2/ na základe dedenia.

V konaní mal súd jednoznačným spôsobom preukázané, že odporca zasahuje do spoluvlastníckeho práva navrhovateľky 1/, 2/ (do oprávnenej držby). Odporca túto skutočnosť nespochybňoval. Zásahy boli preukázané aj na pojednávaní dňa 24.2.2015, kedy odporca vyhlásil, že maštal, hospodársku budovu užíva a robí si na ňu nároky na základe ústnej dohody z roku 1983. Zásahy mal súd preukázané aj sťažnostným konaním na Obecnom úrade v Z. zo dňa 10.8.2010 (čl. 9). V tejto zápisnici je uvedené, že účastník 2/ M. N. uviedol, že sa chce vystaňovať, keď si postaví svoje, ale nevie, kedy to bude. Zápisnica je podpísaná odporcom i O. M., rovnako prítomným svedkom L. G.. Svoj podpis na tomto vyhlásení na pojednávaní dňa 24.2.2015 pred súdom nespochybnil. Tým mal súd vyvrátené tvrdenie odporcu v písomnom podaní zo dňa 20.3.2014 čl. 121 spisu, kde uviedol (čl. 122): „Neobstojí preto tvrdenie navrhovateľiek, že som sa vyjadril, že hospodársku budovu chcem vystaňovať do jesene 2010 a pokiaľ si takéto záznam spísali na Obecnom úrade v Z., tak tento som nikdy nepodpísal.“ Zásahy odporcu mal taktiež preukázané uvedeným vyjadrením čl. 122 spisu, kde uviedol, že nikdy nemieni vydať hospodársku budovu, pretože v nej má ustajneného koňa a viac ako 30 rokov spolu s rodinou hospodársku budovu užíval na základe rodinnej dohody, na základe ktorej mala 1 hospodárskej budovy nadobudnúť matka V. N.. Pripustil, že zamykal maštal, hospodársku budovu, takže sa tam O. M. nemohla dostať a to z dôvodu, že mu „spúšťala“ koňa, čím mal na mysli, že koň bol odviazaný a ušiel opakovane z maštale. Pripustil, že volala z toho dôvodu policajtov a on taktiež volal policajtov, keď mu zničila zámok, ktorým uzamykal maštal, hospodársku budovu.

Uvedenými dôkazmi mal súd jednoznačne v konaní preukázané, že odporca je pasívne legitimovaný subjekt. Zasahuje do práv navrhovateľiek 1/, 2/ a to aj ku dňu rozhodovania 24.2.2015 v súlade so skutkovým stavom podľa § 154 ods. 1 OSP.

Poslednou podmienkou v konaní bolo preukázať, či zásahy odporcu do práva navrhovateľiek 1/, 2/ sú oprávnené alebo neoprávnené. Súd dospel k záveru, že zásahy odporcu sú v celom rozsahu neoprávnené. Návrhu navrhovateľiek 1/, 2/ vyhovel v celom rozsahu.

Dôkazné bremeno je bremeno, ktoré vyplýva účastníkom konania z hmotno-právneho predpisu. Rovnako navrhovateľky mali dôkazné bremeno za výsledok sporu. Dôkazným bremenom navrhovateľiek 1/, 2/ bolo preukázať, že sú vlastníčky alebo oprávnené držiteľky sporných nehnuteľností a že odporca do predmetu ich vlastníctva, resp. držby zasahuje a že zasahuje aj ku dňu rozhodovania súdu.

V nadväznosti na § 120 ods. 1 OSP a § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dôkazným bremenom odporcu bolo preukázať, že jeho zásahy do vlastníckeho práva navrhovateľiek, resp. do práva držby sú oprávnené.

Odporca netvrdil v konaní, že je vlastníkom predmetu sporu - hospodárskej budovy, maštale. Počas celého konania tvrdil, že svoje právo zasahovať do predmetu vlastníctva (oprávnenej držby navrhovateľiek) odvíja od ústnej dohody z roku 1983, ktorá bola uzavretá v dedičskom konaní po A. M. a podľa ktorej 1 maštal mal nadobudnúť a užívať A. M. a druhú 1 V. N., F. M. - matka odporcu. Z pripojeného dedičského spisu 3D/1177/85 a z uzavretej dedičskej dohody v zápisnici zo dňa 20.12.1985 a z dedičského rozhodnutia 3D/1177/85 zo dňa 20.12.1985, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.2.1986 takéto tvrdenie odporcu nie je preukázané. Tvrdenie odporcu je uvedeným rozhodnutím a dedičskou dohodou vyvrátené. V dedičskom konaní po A. M. nebola uzavretá formálne dohoda dedičov, podľa ktorej by 1 hospodárskej budovy, maštale mal prebrať A. M. a druhú 1 V. N., F. M.. A. M. zdedil 1 murovanej maštale, V. N., F. M. v zmysle dedičskej dohody zdedila 1 ha poľnohospodárskej pôdy v súkromnom užívaní, pričom zo zápisnice je zjavné, že išlo o pôdu nadobudnutú darovacou zmluvou RI 359/70.

V. N., F. M. - matke odporcu nesvedčil právny titul nadobudnutia spoluvlastníckeho práva k 1 murovanej maštale na základe dedičského rozhodnutia podľa § 132 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Po smrti A. M. 1 maštale užíval až do svojej smrti jeho syn A. M. a druhú 1 maštale manželka A. M. vdova O. M., F. O.. V konaní bolo preukázané, že O. M., F. O. s predmetom svojho spoluvlastníckeho práva k 1 murovanej maštale disponovala, ale len v časti užívacieho práva na princípe príbuzenských vzťahov v prospech rodiny svojej dcéry V. N., F. M.. Bolo v konaní preukázané, že manžel V. N., F. M. nemal žiadne spory s O. M., F. O. a spornú nehnuteľnosť užíval na základe súhlasu od O. M., F. O.. V konaní bolo preukázané, že otec odporcu - manžel V. N. O. M. predmet spoluvlastníctva neuzamykal, nebránil jej v užívaní, nevyvolával spory a konflikty. V konaní bolo preukázané, že tieto spory a konflikty v porovnaní s predchádzajúcim nesporným obdobím vznikli, keď zomrel A. M., po ktorom 1 zdedila jeho dcéra a keď namiesto odporcovho otca začal druhú 1 maštale užívať odporca. Odporca začal maštal' zamykať, čo je v konaní preukázané, čím zamedzil O. M., aj navrhovateľke 2/ užívať predmet svojho vlastníctva, resp. držby. Súd mal preukázané, že tieto spory vyvolal odporca. V dôsledku toho O. M., F. O. realizovala dispozičné právo, ktoré jej vyplývalo zo spoluvlastníckeho práva k maštali podľa § 123 Občianskeho zákonníka a darovacou zmluvou podľa § 132 Občianskeho zákonníka 1 maštale, hospodárskej budovy darovala navrhovateľke 1/. Súd vyhodnotil uvedený úkon ako platný právny úkon. V konaní odporca nepreukázal, že podal žalobu o určenie neplatnosti uvedeného právneho úkonu, resp. žalobu o určenie vlastníckeho práva. Na základe platného právneho úkonu platným spôsobom navrhovateľka 1/ nadobudla aj 1 maštale, hospodárskej budovy. Prevod vlastníckeho práva z O. M., F. O. na M. M. - navrhovateľku 1/ žiadnym spôsobom nebol právne obmedzený. Na spornej nehnuteľnosti na LV neboli zapísané žiadne ťarchy, ktoré by prechádzali z pôvodnej vlastníčky O. M., F. O. na M. M. - navrhovateľku 1/. Odporca, ani jeho právni predchodcovia nemali zriadené právo užívania 1 hospodárskej budovy, maštale ako vecné bremeno, aby sa mohli právne relevantným spôsobom domnievať, že toto právo prešlo zákonným spôsobom z pôvodnej spoluvlastníčky O. M. na M. M. (§ 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.“). Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka právo užívania ako vecné bremeno nepreukázal odporca ani výsledkami dedičského konania, schválenou dedičskou dohodou. Nepreukázal, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu nadobudol výkonom práva vydržaním a takéto vecné bremeno bolo zapísané do katastra nehnuteľností. Počas celého konania odporca ani netvrdil, že je užívateľom na základe výkonu práva vecného bremena vydržaním čo do užívania spornej nehnuteľnosti. Nepodal ani žalobu v uvedenom smere.

Tým mal súd v konaní preukázané, že pri prevode spoluvlastníckeho práva z O. M. na M. M. - navrhovateľku 1/ na prevádzanej nehnuteľnosti neviazali žiadne ťarchy, žiadne bremená, teda ani ťarcha, bremeno práva užívania odporcu spornej nehnuteľnosti. Navrhovateľka 1/ prevodom nadobudla nehnuteľnosť bez ťarch, bez bremien. Ako vlastníčke jej patrili všetky práva podľa § 123 Občianskeho zákonníka vrátane práva užívať predmet spoluvlastníctva.

V nadväznosti na § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka preto bolo povinnosťou odporcu, jeho dôkazným bremenom preukázať, že uzavrel s navrhovateľkou 1/ a s navrhovateľkou 2/ dohodu o užívaní predmetu ich spoluvlastníctva (oprávnenej držby). Pôvodná dohoda nebola predmetom prevodu (dohoda o užívaní medzi O. M. a otcom odporcu), preto nemôže zaväzovať navrhovateľky 1/, 2/ a nemôže oprávňovať odporcu k užívaniu predmetu sporu. Dohodu o užívaní predmetu sporu s navrhovateľkami 1/, 2/ odporca nepreukázal. Tým nepreukázal, že predmet sporu užíva oprávnene. Podľa názoru súdu predmet sporu užíva neoprávnene.

Z uvedených dôvodov súd zaviazal odporcu vypratať hospodársku budovu - predmet sporu v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku v nadväznosti na § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Úspešnými účastníkmi konania sú navrhovateľky 1/, 2/. Podľa § 142 ods. 1 OSP im patrí plná náhrada trov konania, avšak v rozsahu, ktorý je v súlade s ustanoveniami zákona, v rozsahu preukázaných nákladov a v rozsahu účelne vynaložených nákladov.

Súd priznal navrhovateľkám 1/, 2/ náhradu trov konania v nasledovnej výške podľa vyúčtovania, ktoré bolo vykonané na základe § 151 ods. 1 OSP:

Výška náhrady trov konania vychádza z neurčitého predmetu sporu - podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 1/13 výpočtového základu pre ten-ktorý kalendárny rok. Pre rok 2012 = 58,69 €, pre rok 2013 = 60,07 €, pre rok 2014 = 61,87 € a pre rok 2015 = 64,53 €. V nadväznosti na § 13 ods. 2 vyhlášky

pri zastupovaní dvoch účastníkov konania (navrhovateľiek) je odmena znížená o 50%. Došlo k zníženiu základnej sadzby, nie paušálu.

Vzhľadom k uvedenému súd priznal nasledovnú náhradu účelne vynaložených trov konania.

1. Prevzatie a príprava (12.11.2012) 58,69 € + 2 x RP 7,63 €, spolu 75,69 €
  2. Žaloba (16.11.2012) 58,69 € + 2 x RP 7,63 €, spolu 75,69 €
  3. Pojednávanie (4.6.2013) 60,07 € + 2 x RP 7,81 €, spolu 75,69 €
  4. Pojednávanie (27.3.2014) 61,87 € + 2 x RP 8,04 €, spolu 77,95 €
  5. Ohliadka (10.4.2014) 61,87 € + 2 x RP 8,04 €, spolu 77,95 €
  6. Podanie (9.7.2014) 61,87 € + 2 x RP 8,04 €, spolu 77,95 €
  7. Podanie (16.9.2014) 61,87 € + 2 x RP 8,04 €, spolu 77,95 €
  8. Pojednávanie (24.2.2015) 64,53 € + 2 x RP 8,39 €, spolu 81,31 €
- SPOLU 607,66 €

Súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania - vyjadrenie k vyjadreniu zo dňa 11.12.2013. Rovnako ani druhé prevzatie zastúpenia. Navrhovateľky nepreukázali účelnosť zmeny právneho zastúpenia. Právny zástupca navrhovateľiek má právo na zaplatenie úkonu vo vzťahu k navrhovateľkám. Navrhovateľky však nemajú právo na náhradu týchto úkonov ako účelne vynaložených.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.